

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w. G. w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w W. w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant –sekr. sąd. Marta Kornacka

w obecności Prokuratora J. W. (1)

po rozpoznaniu w dniu 8.03.2021r., 21.04.2021r. na rozprawie

sprawy **Z. K.**

urodzonego (...) w W.

syna J. i Z. z d. Z.

oskarżonego o to, że: w dniu 15 maja 2020r. około godziny 8:50 w m. P. gm. B. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1 i art. 25 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym (t.j Dz.U z 2018r. poz. 1990) w ten sposób, że kierując samochodem marki I. (...) o nr rej. (...) po drodze podporządkowanej zbliżając się do skrzyżowania z drogą z pierwszeństwem ruchu O.-W. ((...) z (...)) nie zachował szczególnej ostrożności i wjeżdżając na tą drogę nie ustąpił pierwszeństwa jadącemu drogą z pierwszeństwem przejazdu motocyklem marki J. nr rej. (...) C. O., w wyniku czego doszło do zderzenia tych pojazdów, w następstwie czego C. O. doznał obrażeń ciała w postaci urazu jamy brzusznej: pęknięcia torebki i rozległego uszkodzenia mięszu wątroby, martwicy trzustki, martwicy zstępnicy, pęknięcia dwunastnicy, krwiaka okołonerkowego prawostronnego, skutkującego zapaleniem otrzewnej, wstrząsem septycznym i niewydolnością wielonarządową, co doprowadziło do jego zgonu w wyniku niewydolności wielonarządowej w przebiegu wstrząsu septycznego spowodowanego urazem wielonarządowym

tj. o czyn z art. 177§2 kk

1. Oskarżonego **Z. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że przyjmuje, iż zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym naruszył nieumyślnie i za to na podstawie art. 177§2 kk skazuje go na karę 1 (jeden) pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk, art. 72§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 2 (dwa) lat, zobowiązując w tym czasie oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy.
3. Na podstawie art. 71§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.
4. Na podstawie art. 42§1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwa) lat.
5. Na podstawie art.43§3kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy.

6. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 2.964,90 (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt cztery 90/100) złotych.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VK 199/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Z. K.	w dniu 15 maja 2020r. około godziny 8:50 w m. P. gm. B. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone	

w art. 3 ust. 1 i art. 25 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym (t.j Dz.U z 2018r. poz. 1990) w ten sposób, że kierując samochodem marki I. (...) o nr rej. (...) po drodze podporządkowanej zbliżając się do skrzyżowania z drogą z pierwszeństwem ruchu O.-W. ((...) z (...)) nie zachował szczególnej ostrożności i wjeżdżając na tą drogę nie ustąpił pierwszeństwa jadącemu drogą z pierwszeństwem przejazdu motocyklem marki J. nr rej. (...) C. O., w wyniku czego doszło do zderzenia tych pojazdów, w następstwie czego C. O. doznał obrażeń ciała w postaci urazu jamy brzusznej: pęknięcia torebki i rozległego uszkodzenia miąższu wątroby, martwicy trzustki, martwicy zstępnicy, pęknięcia dwunastnicy, krwiaka okołonerkowego prawostronnego, skutkującego zapaleniem otrzewnej, wstrząsem septycznym i niewydolnością wielonarządową, co doprowadziło do jego zgonu w wyniku niewydolności wielonarządowej w przebiegu wstrząsu septycznego spowodowanego urazem wielonarządowym, tj. czyn z art. 177§2 kk

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 15 maja 2020r. około godziny 8:50 Z. K. kierował samochodem marki I. (...) o nr rej. (...). Jechał od strony miejscowości J. w kierunku miejscowości O.. Poruszał się po drodze podporządkowanej. Kiedy zbliżył się do skrzyżowania z drogą z pierwszeństwem ruchu O.-W. ((...) z (...)) nie zachował szczególnej ostrożności i wjeżdżając na tą drogę nie ustąpił pierwszeństwa jadącemu drogą z pierwszeństwem przejazdu motocyklem marki J. nr rej. (...) C. O.. W ten sposób oskarżony zajechał drogę motorowerzyście zmuszając go do podjęcia manewru obronnego-zmiany toru ruchu na pas lewy, który to manewr nie pozwolił jednak na uniknięcie zderzenia się pojazdów. Motorower zaczepił bowiem podnóżkiem poszycie dolne zderzaka I., co spowodowało obrót motocykla w prawo i wraz z motocyklistą zderzenie się z częścią boczną samochodu (błotnik, lusterko, głowa chroniona kaskiem). Wkrótce na miejsce zdarzenia nadjechał P. W., który wioził rodziców J. W. (1) i J. W. (2). Podszedł on do pokrzywdzonego, który</p>	<p>protokół oględzin pojazdu</p>	<p>9-10, 11-12</p>	

skarżył się na silny ból prawego boku, po czym wezwał pogotowie.			
protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	13-14		
zeznania P. W.	20-21, 200		
zeznania J. W. (1)	23-24		
materiał pogładowy	36-44		
zeznania D. O.	200		
zeznania J. W. (2)	66-68		
szkic wypadku drogowego	74		
opinia pisemna i ustna biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego	78-90, 209v		
zeznania A. S.	199v-200		
W wyniku zdarzenia C. O. doznał obrażeń ciała w postaci urazu jamy brzusznej: pęknięcia torebki i rozległego uszkodzenia mięszu wątroby, martwicy trzustki, martwicy zstępnicy, pęknięcia dwunastnicy, krwiaka okołonerkowego prawostronnego, skutkującego zapaleniem otrzewnej, wstrząsem septycznym i niewydolnością wielonarządową, co doprowadziło do jego zgonu w wyniku	materiał pogładowy z sekcji zwłok	31-34	

niewydolności wielonarządowej w przebiegu wstrząsu septycznego spowodowanego urazem wielonarządowym.			
protokół oględzin i sekcji zwłok	149-153		
opinia ustna biegłego z zakresu patomorfologii	209		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1		Wszystkie dowody wymienione w części 1.1. formularza są wiarygodne, bo tworzą spójną całość wzajemnie się uzupełniając. Opinia biegłego z zakresu ruchu	

		<p>drogowego logicznie i wyczerpujaco wyjasnia powody, dlaczego doszlo do wypadku. Jednoczesnie zestawienie calogo materiahu dowodowego z opiniq sadowo- lekarska rozwiewa wszelkie watpliwosci, w jakich okolicznosciach pokrzywdzony doznal obrazen ciala, ktore skutkowaly jego zgonem. Opinie bieglych nie budza zadnych zastrzezen, sa jasne, pelne, zawieraja logiczna argumentacje prowadzaca do wnioskow koncowych.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięzłe o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu twierdząc, że przed wjechaniem na skrzyżowanie upewnił się, czy po drodze z pierwszeństwem przejazdu nie porusza się inny pojazd i nie widział motorowerzysty, pozostają w sprzeczności z opinią biegłego z zakresu ruchu drogowego. Analiza przebiegu zdarzenia nie	

		dała podstaw do wniosku o naruszeniu zasad obowiązujących w ruchu drogowym przez motorowery.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	Z. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Ustalenia poczynione w niniejszej sprawie dają asumpt do stwierdzenia, że oskarżony Z. K. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 177 § 2 kk. Spenalizowane w tym przepisie zostało przestępstwo wypadku w komunikacji, którego skutkiem jest śmierć innej osoby. Istota tego przestępstwa od strony przedmiotowej polega na naruszeniu zgeneralizowanych reguł ostrożnego postępowania z określonymi dobrami i spowodowanie w wyniku tego określonej szkody. Przepis ten</p>			

zawiera dwie klauzule nieumyślności: jedną odnoszącą się do naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu, wyrażoną zwrotem „naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa” i drugą dotyczącą skutku, zawartą w sformułowaniu „powoduje nieumyślnie wypadek”. O charakterze całego przestępstwa przesądza ta druga klauzula. A zatem niezależnie od tego, czy sprawca występkę naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym umyślnie, czy nieumyślnie, popełnia on przestępstwo nieumyślnie. Sposób naruszenia zasad nie rzutuje na stronę podmiotową całego przestępstwa, ale wpływa na zawartość bezprawia; jest ono większe w razie umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa, mniejsze w przypadku ich nieumyślnego naruszenia (por. R. Stefański, *Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i w komunikacji*. Komentarz, Warszawa 2000, s. 222-223; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Odpowiedzialność za spowodowanie wypadku*

komunikacyjnego w świetle regulacji nowego Kodeksu Karnego z 1997r., Część I, Pal. 1999, Nr 1-2, s. 23). Jak podnosi się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa zachodzi wtedy, gdy sprawca świadomie postępuje wbrew zakazom lub nakazom, co w konsekwencji staje się przyczyną spowodowania skutków wskazanych w art. 177 kk. Nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym może zdarzyć się zwłaszcza wtedy, gdy dokonanie określonego manewru jest wynikiem błędnej (ze strony sprawcy) oceny istniejącej sytuacji w ruchu (wyr. SN z 19.10.1976r. ,Rw 273/76, OSNKW 1976, Nr 12, poz. 153).

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń nie budzi najmniejszych wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem naruszył podstawowe zasady obowiązujące w ruchu drogowym polegające na nierespektowaniu nakazu zachowania szczególnej ostrożności przy wjeździe na drogę główną. Z. K. nie upewnił się, czy może na tą drogę wjechać bezpiecznie.

Tym samym nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Obowiązek zachowania szczególnej ostrożności ciążył na oskarżonym zbliżającym się do skrzyżowania z drogą z pierszeństwem, bo zobowiązywał go do tego znak A-7, oznaczający "ustęp pierwszeństwa przejazdu". Jak wskazał Sąd Najwyższy, pierwszeństwo przejazdu jest jednym z podstawowych przepisów ruchu drogowego, którego przestrzeganie jest warunkiem bezpieczeństwa ruchu. Nieprzestrzeganie tego przepisu w warunkach nieskomplikowanej sytuacji drogowej i dobrej widoczności jezdni należy ocenić jako rażące naruszenie przepisów drogowych (vide: wyrok SN z 3.09.1975 r., Rw 430/75, OSNKW 1975/12/168; wyrok SN z 1.07.1969 r., V KRN 263/69, OSNKW 1969/10-11/153; wyrok SN z 27.09.1979 r., V KRN 196/79; wyrok SN z 7.11.1981 r., V KRN 239/81, OSNKW 1982/1-2/5). To na oskarżonym ciążył obowiązek spokojnego i prawidłowego sprawdzenia, czy może bezpiecznie przejechać

przez skrzyżowanie. Oczywiście jest, że to oskarżony niewłaściwie obserwował jezdnię i nie zachował szczególnej ostrożności, do czego był zobowiązany, wskutek czego nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pokrzywdzonemu. W realiach niniejszej sprawy należało przypisać oskarżonemu nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Oskarżony nieświadomie zajeżdżał drogę motorowerowi, aczkolwiek w sposób zawiniony, bo wynikły z niedostatecznego upewnienia się, czy droga jest wolna. Oskarżony dostatecznie nie upewnił się, że nie nadjeżdża żaden pojazd. Nie można uznać przyczynienia się pokrzywdzonego do wypadku, ponieważ ten zmieniając pas ruchu na lewy podjął manewr obronny oceniając, że tylko w ten sposób może uniknąć zderzenia z wjeżdżającym na skrzyżowanie pojazdem. Od osoby, której życie jest w niebezpieczeństwie z powodu rażąco nieprawidłowego zachowania innego uczestnika ruchu drogowego, nie można wymagać, aby biernie oczekiwała na to, że zagrażający jej

<p>manewr zostanie – być może – skorygowany (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 8 stycznia 2019 r. II KK 145/18).</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z. K.	1, 2	1	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu karę jednego roku pozbawienia wolności mając na uwadze dużą społeczną szkodliwość czynu, na którą złożyło się rażące naruszenie przez oskarżonego przepisów ruchu drogowego i skutek w postaci śmierci pokrzywdzonego. Jednocześnie mając na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonego (karta karna, k. 188) Sąd uznał, że wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności można warunkowo zawiesić tytułem próby na okres 2 lat, zobowiązując oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy (na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk, art. 72§1 pkt 1 kk). Dotychczasowy sposób życia oskarżonego uzasadnia pozytywną prognozę kryminologiczną, że pomimo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności</p>

			<p>będzie on przestrzegał porządku prawnego w przyszłości. Tak ukształtowane orzeczenie o karze będzie sprawiedliwe oraz adekwatne do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, jednocześnie spełni swe cele w zakresie prewencji ogólnej, jak i indywidualnego oddziaływania na sprawcę.</p>
Z. K.	3	1	<p>Dla wzmocnienia funkcji wychowawczej kary Sąd orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych. Przy określeniu wysokości stawki dziennej Sąd uwzględnił dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Oskarżony posiada stałą pracę i dochód w wysokości 2.000 zł miesięcznie, nikogo na utrzymaniu.</p>
Z. K.	4, 5	1	<p>Na podstawie art. 42§1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat zobowiązując oskarżonego do zwrotu prawa jazdy (art. 43§3 kk). Przepis za przesłankę fakultatywnego orzekania zakazu prowadzenia pojazdów określonego rodzaju przyjmuje skazanie osoby uczestniczącej w ruchu</p>

za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, w szczególności w przypadku ustalenia, że prowadzenie pojazdów przez skazanego zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Za takim rozstrzygnięciem przemawiały okoliczności spowodowania wypadku przez oskarżonego- rażące naruszenie przepisów ruchu drogowego w sytuacji dobrej widoczności i korzystnych warunków drogowych, skutek w postaci śmierci pokrzywdzonego, ale także postawa wdowy po C. O.. Kobieta zrozpaczona nagłą śmiercią męża nie żądała odszkodowania ani zadośćuczynienia za doznaną krzywdę twierdząc, że żadna kwota pieniężna nie jest w stanie zrekompensować jej straty. Jednak oczekiwała, by sprawca stracił prawo jazdy. Kara i środki karne stanowiące reakcję na popełnione przestępstwo powinny zaspokajać poczucie sprawiedliwości społecznej, oczywiście w taki sposób, by ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. W przedmiotowej sprawie względ na cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara i środki karne mają osiągnąć w stosunku do skazanego, a także względ na potrzebę w zakresie kształtowania

			świadomości prawnej społeczeństwa, uzasadniał w pełni orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.
5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6	Stosownie do treści art. 627 kpk oraz 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 r., Nr 49,		

poz. 223 z późn. zm.)
zasądzono od oskarżonego
na rzecz Skarbu Państwa
opłatę w kwocie 180 zł oraz
pozostałe koszty sądowe w
kwocie 2.964,90
złotych, na które złożyły
się: koszty postępowania
przygotowawczego
wymienione na k. 162
i 175, koszty doręczenia
korespondencji w
postępowaniu sądowym
(20 zł), koszty uzyskania
informacji o karalności
(30 zł) oraz koszty
z tytułu wydania przez
biegłych ustnych opinii
uzupełniających (k. 215,
218).

7. Podpis